

Een les taalverwerving over eeuw, eeuwenlang, eeuwig (voorbeeldles basisschool)

Amanda van 't Hof

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Deze voorbeeldles komt uit het boek 'Venster op de hemel. Christelijk leraarschap in de lespraktijk'. In dit boek wordt geprobeerd om leraren ertoe aan te zetten om vanuit de schoolvakken verbindingen te leggen met het christelijk geloof. Deze les is een taalles die geschikt is voor de onderbouw van de basisschool (evt. voor de zorgklas). De les gaat over moeilijke woorden die met tijd en eeuwigheid te maken hebben.
Bronvermelding	Mackay, E. (2014 Apeldoorn) Venster op de hemel. Christelijk leraarschap in de lespraktijk.
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Handen
Plaatsingsdatum	2014
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Voorbeeldles, venster op de hemel, basisschool, taalles

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevenden*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

3. Een les taalverwerving: eeuw, eeuwenlang, eeuwig ... als de zee niet meer zijn zal

Amanda van 't Hof

1. Inleiding

Het is stil in mijn lokaal op de oude zolder van mijn school. Ik heb mijn zorgklasje voor me met daarin leerlingen uit groep 4 en 5. We gaan een les taalverwerving doen. We zitten naast elkaar, de plaat met de moeilijke woorden tussen ons in. We buigen ons erover. Vooraf heb ik gedacht: Hoe ga ik dat uitleggen? De kinderen zijn heel verschillend. Ik denk aan de jongen naast mij. De jongen voor wie een schooldag bijna eindeloos lijkt. De jongen die mij eens toevertrouwde dat het toch wel jammer was dat de Heere de zaterdag maar heel kort gemaakt had en de dagen op school heel lang en die zich afvroeg hoe het zou zijn als Hij het andersom had gedaan! Ik denk aan de andere kinderen die weer andere problemen hebben. Allemaal vinden ze school moeilijk. Aan mij de taak om ze plezier in school te geven, om ze zich veilig te laten voelen, zodat ze hopelijk meer zin in hun schoolwerk krijgen.

Ik wil het vandaag gaan hebben over enkele moeilijke woorden. Het betreft hier de met elkaar samenhangende begrippen 'eeuw', 'eeuwenlang' en 'eeuwig'. Dit zijn abstracte begrippen en juist daarmee hebben deze kinderen, die erg concreet denken, veel moeite.

Aan de jongen naast mij leg ik de drie begrippen 'eeuw', 'eeuwenlang' en 'eeuwig' voor.

2. Eeuw, eeuwenlang en eeuwig

We beginnen met 'eeuw' – honderd jaar. Het is de makkelijkste van de drie, maar toch niet eenvoudig om te bevatten. Ik vraag of hij weet wat 'eeuw' is: 'Honderd jaar.'

'Hoe lang is honderd jaar?' vraag ik.

'Honderd jaar ... hoe lang is dat, juf, was u er toen ook al?'

Ik noem mijn leeftijd en vraag hem: 'Wat denk jij, was ik er toen al?'

'Nee ... dan was u er nog niet, en papa en mama ook niet. Dat is wel heel lang dan.' Na enig nadenken zegt hij: 'Opa was er toen misschien, dat zou kunnen, die is meer dan negentig jaar geworden en een paar jaar geleden gestorven.'

De kinderen proberen zich voor te stellen hoeveel er in opa's leven wel is gebeurd en dat dat alles bij elkaar dan honderd jaar is. Honderd jaar ... een fractie van de wereldgeschiedenis, maar toch, honderd jaar werd even heel lang voor mij, maar het was oneindig lang in de ogen van het kind naast mij.

Het volgende woord is: 'eeuwenlang'. Ik vraag hoe lang dat dan is.

'Eeuwenlang is dan misschien wel twee keer honderd jaar, of vijf keer honderd jaar.' Het is niet te bevatten, hoelang bijvoorbeeld de hele middeleeuwen duurden. Het is nog wel tien opa's verder terug in de tijd, je overgrootvader en diens overgrootvader. Het begint de kinderen te duizelen.

De jongen naast mij zegt: 'Ik vind een schooldag al honderd jaar duren.' We schieten in de lach. We praten even door over het rare punt dat tijd soms lang en soms kort duurt. Vakantie duurt kort, een schooldag duurt lang voor je gevoel. We komen erop dat dit te maken heeft met hoe leuk je iets vindt. Iets leuks lijkt kort te duren, iets vervelends lijkt lang te duren.

'Wachten bij de tandarts duurt heel erg lang, ook al is het maar vijf minuten', verzucht een ander kind.

Ten slotte komen we bij het woord 'eeuwig' en ik weet niet wat ik daar nog van moet zeggen. Hoe moet je dit nu uitleggen? Want wat is 'voor altijd' of 'zonder einde' als honderden jaren al een eeuwigheid lijken te zijn.

Een meisje denkt diep na en zegt dan: 'Eeuwig is dat je altijd bij de Heere bent.'

De jongen aan mijn andere kant zegt: 'Maar dat is juist wel fijn, maar dan zou het snel voorbijgaan, maar dat kan niet, want het gaat toch niet voorbij.'

Met elkaar komen we erop uit dat 'eeuwig' blijkbaar iets anders is dan alleen 'eeuwenlang'. Het is iets fijns dat niet voorbijgaat. 'Het is juist heel verdrietig dat fijne dingen hier op aarde altijd voorbijgaan, dan wil je dat het blijft.' Ik leg uit dat in de hemel de fijne dingen juist zullen blijven. Misschien is 'eeuwig' wel precies dit: iets fijns dat altijd blijft. God is er altijd en dat is juist heel fijn.

De jongen naast mij denk diep na en zegt dan: 'O, ik weet wat dat nog meer is. Het einde van de wereld komt!' Verwonderd kijk ik de jongen aan. Het einde van de wereld komt. Wat gaat er in zijn hoofd om dat hij 'eeuwig' verbindt met het einde van de wereld?

'Het einde van de wereld komt?' vraag ik hem.

'Ja, ik heb het zelf gezien. Op een filmpje bij mijn buurjongen, er kwam een grote storm en aan het eind zei mijn buurjongen: "Het einde van de wereld komt." We weten niet wanneer, dat weet alleen de Heere', voegt hij eraan toe. Terwijl hij dit uitspreekt, buitelen de vragen door zijn geest: Kan het ook vandaag, of morgen, of over één minuut ... dat is apart, dan is

de school er niet meer. Ik zie dat enkele leerlingen uit groep 4, die zelfstandig aan het werk waren, gealarmeerd opkijken. Gewoonlijk zou ik hen aankijken en verwachten dat ze door zouden werken, maar nu laat ik hen meeluisteren. Ze zijn blijkbaar geboeid door ons gesprek.

Eeuwig of eeuwigheid – dat is voor altijd. ‘Ja, altijd! Tot het einde van de wereld’, knikt de jongen. Eeuwig gaat nog verder, voorbij het einde van de wereld. ‘Wat gebeurt er dan met deze aarde?’ Ik aarzel, wat vertel ik de kinderen, wat doet dit met hun beeld van de eeuwigheid? Ik wil ze niet bang maken. Wat is de kern, wat moeten ze weten? Terwijl ik wat dingen probeer uit te leggen, vraagt de jongen: ‘Waarom gaat de wereld eigenlijk weg, als de Heere toch een nieuwe aarde maakt?’ Hij heeft er behoefte aan dat ik de dingen die we bespreken, visualiseer. Maar hoe kan ik dat het beste doen?

We komen er niet uit, ik weet niet meer welke woorden ik moet gebruiken. Ik voel zelf ook dat ik aan een grens raak van wat ik me nog kan voorstellen. De kinderen kijken verwonderd naar de juf die ook zoekt naar woorden.

5. Tot slot

‘Ik kom er ook niet goed uit, jongens, laten we maar in de Bijbel kijken wat daarin staat.’ Ik pak de Bijbel van de hoek van mijn bureau en zoek een fragment uit de Openbaring aan Johannes over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. We buigen ons over de eeuwenoude woorden en ik begin te lezen: ‘En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.’ (Openb. 21:1)

De jongen doet zijn best om mee te lezen, dat gaat al best goed. 'Voordat ik naar bed ga, ga ik ook altijd in de Bijbel en zo'n boekje lezen', vertelt hij, 'dus daarom kan ik goed mee-lezen!'

Na over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde doorgesproken te hebben, besluit ik met: 'Hoe het precies zal zijn of zal gaan, dat weten we niet, maar ...'

De jongen valt me in de rede: 'Ik weet het wel, juf! Dat las u toch net: er is daar geen zee meer!'

Ik leg uit dat de zee altijd iets bedreigends is geweest, iets waarin we kunnen verdrinken. Dat zal er niet meer zijn. Het zal er alleen maar fijn zijn dicht bij God. Dat is blijkbaar 'eeuwig'! Ook al begrijpen we niet alles, toch is er even een venster op de eeuwige hemel opengegaan!